

Forslag

til

Lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Fremsat den 20. november 1962 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 121 af 31. marts 1962, foretages følgende ændringer:

1. § 9 a, stk. 6, affattes således:

„Stk. 6. I de i stk. 1a) omhandlede kommuner, der ved den senest forud for ligningens foretagelse offentliggjorte almindelige folketælling havde under 4.000 indbyggere, samt i disse kommuners omegnskommuner, jfr. stk. 1 b), kan kommunalbestyrelsen for ét skatteår ad gangen bestemme, at personfradraget kun skal udgøre 4.000 kr., 3.500 kr. eller 3.000 kr. for skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere; for andre skatteydere udgør personfradraget i så fald henholdsvis 2.500 kr., 2.000 kr. og 2.000 kr.“

2. § 9 b, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 9 b. I sognekommuner, hvor den kommunale indkomstskat af personer ikke skal beregnes efter bestemmelserne i §§ 9 og 9 a, kan sognerådet beslutte, at den kommunale indkomstskat beregnes med en for alle kommunens skatteydere fælles beskatningsprocent efter bestemmelserne i § 9 a, stk. 3 og 4. Sognerådet kan dog for ét skatteår ad gangen bestemme, at personfradraget kun skal udgøre 4.000 kr., 3.500 kr. eller 3.000 kr. for skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere; for andre skatteydere udgør personfradraget i så fald henholdsvis 2.500 kr., 2.000 kr. og 2.000 kr.“

§ 2.

Loven finder anvendelse fra og med skatteåret 1963-64.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det personfradrag, der ifølge §§ 9, 9 a og 9 b i lov vedrørende personlig skat til kommunen benyttes ved ansættelsen til kommunal indkomstskat, udgør efter lovens hovedregel 4.500 kr. for skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere, og 2.500 kr. for andre skatteydere.

I visse kommuner kan kommunalbestyrelsen dog for ét skatteår ad gangen bestemme, at personfradragene kun skal udgøre 3.000 kr. for forsørgere og 2.000 kr. for andre skatteydere. Denne valgmulighed står åben for kommunalbestyrelsen i følgende kommuner:

Indenrigsmin. 6 kt. j. nr. 6007/1962.

1) købstadkommuner og sønderjyske flækker, såfremt kommunen havde under 4.000 indbyggere ved *den* almindelige folketælling, der forelå offentliggjort senest forud for ligningens foretagelse, samt Marstal handelsplads, der i henhold til indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 11 af 19. februar 1962 (lovtid. B. 1962 side 330) ligestilles med købstæder under 4.000 indbyggere, selv om indbyggerantallet i kommunen efter indlemmelsen af Marstal landsogns kommune overstiger dette tal.

2) omegnskommuner til de under 1) nævnte kommuner (såfremt de pågældende kommuner overhovedet er pligtige at beregne kommuneskat-